

ועדה לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם (עוסקים בסייעוד בבתי חולים), התשמ"ט-1988
ותקנות 15 ו-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981

ל' אדר א, תשע"א
6 מרץ, 2011

לכבוד
המנהל הכללי של משרד הבריאות

כב' המנהל הכללי,

דין וחשבון לפי תקנה 16 לתקנות בריאות העם
(צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981

בענין:

עו"ד שני בצלאל (קמארה), יחידת הדין המשמעת, לשכת היועצת המשפטית, משרד
הבריאות, ירושלים

הקובלת

- נגד -

אבי דולב ת.ז. 8

הנקבל

1. הקובלנה -

ביום 16.3.2010 הגישה עו"ד שני בצלאל (קמארה), תובעת ביחידת הדין המשמעת במשרד הבריאות (להלן - הקובלת), קובלנה למנהל הכללי של משרד הבריאות (להלן - המנהל) נגד האח המעשי אבי דולב (להלן - הנקבל), על כי נהג בדרך שאינה הולמת מורשה לעסוק בסייעוד כאמור בתקנה 15(1) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981 (להלן - התקנות), בשל הגשת תעודות רישום מזויפות ומסירת מידע לא נכון בבקשות קבלה לעבודה בשני בתי חולים.

2. הוועדה -

מנכ"ל משרד הבריאות מינה אותנו כחברי הועדה שתדון בקובלנה האמורה בסעיף 1 לעיל (להלן - הקובלנה). הועדה קיימה דיון אחד ביום 23.1.2011 בו הופיעה בפניה עו"ד שני בצלאל (קמארה), ב"כ הקובלת. הנקבל לא הופיע ולא נתן נימוק לאי הופעתו.

ביום 30.8.2009 מלא הנקבל טופס קבלת עבד במינהל שירותי הסיעוד בבית חולים ביקור חולים בירושלים. בטופס רשם הנקבל ליד "מעמד מקצועי" את המילים "אח מוסמך". כך בפרק "השכלה" רשם ליד "תעודה" את המילים "אח מוסמך". לטופס שהוגש לבית החולים צרף העתק תעודת רישום במנהל הסיעוד במשרד הבריאות כ"אחיות מוסמכות". תאריך הרישום על התעודה הוא 13.3.1989 ותאריך ההנפקה של התעודה הוא 5.3.2009. ביום 13.9.2009 מילא הנקבל שאלון אישי לקבלה לעבודה במרכז רפואי מעייני הישועה בבני ברק. בפרק השכלה כללית רשם בשם המוסד "בי"ס סיעוד שיינברון", "מ- 1986 עד- 1989", "תעודה/תואר אח". לשאלון צרף תעודת רישום כאח מוסמך שפרטיה הם כמתואר קודם, קרי, בין היתר רישום בשנת 1989, שהיא לכאורה שנת סיום לימודיו על פי השאלון. מבירור שעשו בתי החולים לעיל לפני קבלתו של הנקבל לעבודה, עלה כי תעודת הרישום שהוצגה על ידי הנקבל היא מזויפת, וכי הוא רשום במנהל הסיעוד החל מיום 14.3.1989 כאח מעשי.

4. ההליך בפני הוועדה -

הקובלנה עם הזמנה להופיע בפני הוועדה ביום 10.10.2010 נשלחה לנקבל ביום 23.5.2010. לכתובת שהיתה מצויה בידי משרד הבריאות, אך זו חזרה ללא אישור מסירה. תוך נסיון לברר את כתובתו הנכונה של הנקבל, נשלחה לשתי כתובות אחרות אך גם אילו חזרו ללא אישור מסירה. בעקבות כך, נעשה נסיון לברר את כתובתו באמצעות משטרת ישראל, שעל שולחנה היתה מונחת התלונה נגד הנקבל, ואז התברר כי הנקבל הוכרז על ידי המשטרה כ"עברייני נמלט".

בעקבות כך פנתה הקובלת לוועדה, והוועדה החליטה על ביטול הדיון ביום 10.10.2010, ובקשה את הקובלת לברר אם הנקבל נמצא בארץ, ולפרסם את דבר הקובלנה ומועד הדיון החדש שנקבע ליום 23.1.2011, בשני עיתונים יומיים. כאמור לעיל, הנקבל לא התייצב לדיון.

בעת הדיון פרשה לפנינו הקובלת את אשר נעשה על מנת לאתר את הנקבל. התברר, כי אין כיום מידע היכן נמצא הנקבל, וכאמור לעיל, המשטרה הכריזה עליו כעל עברייני נמלט. על פי הרישום בתעודת בירור פרטים על נוסע של ממשד הפנים (מוצג ת/1), הנקבל יצא לאחרונה מן הארץ ביום 14.10.2004 ושב אליה ביום 17.10.2004, כך שלכאורה הוא נמצא בישראל. יצויין במאמר מוסגר, כי האמור אינו מתיישב עם פרטים שמילא הנקבל בטופס קבלת עובד לבית חולים ביקור חולים לעיל, שבו רשם בפרק "נסיון בעבודה" כי עבד ב"חדר מיון וטראומה בב"ח בניו- יורק 2004-2009". הקובלת הגישה לנו גם צילומי הודעות על דבר הקובלנה ומועד הדיון ביום 23.1.2011 שפורסמו - ביום 15.11.2010 בעיתון "מעריב" וככל הנראה באותו יום או במועד סמוך בעיתון "ישראל היום". משכך, בקשה הקובלת לקיים את הדיון לגופה של קובלנה בהעדר הנקבל, ואנו הסכמנו לבקשתה.

הקובלת טענה, כי עניינה של הקובלנה הוא שני נסיונות לקבל דבר במרמה והגשת מסמך מזויף- להתקבל לעבודה כאח מוסמך בשני בתי חולים, ביקור חולים ומעייני הישועה, כלומר, מדובר בנסיון של הנקבל להשיג משרה שאינה תואמת את כישוריו. לכך לדבריה יש שני אספקטים, של מעמד ושכר, כאשר כאח מעשי אין לו את הידע והיכולת לעשות את אשר עושה אח מוסמך. בכך יש סכנה פוטנציאלית לציבור. לדבריה זאת, בתוספת נסיונו של הנקבל לדבר דבר במרמה פוגעים בבסיס האמון- הן של המטופלים והן של הציבור הרפואי - שבלעדיו לא יכול להתקיים מקצוע הסיעוד.

לטענת הקובלת קיים אספקט נוסף בהתנהגותו השלילית של הנקבל, והיא אי הופעתו בפני ועדת המשמעת, שיש לייחס לה משמעות, גם לאור החלטות

קודמות של וועדת המשמעת וכב' השופט זיילר, לו הואצלו סמכויות שר הבריאות (בעניין רופאי שיניים שסרבו ליתן דין וחשבון על טיפוליהם והתחמקו מדיוני ועדת המשמעת).

לפיכך לטענתה, לאור תקדימים לגבי הצגת תעודות מזויפות על ידי אחיות, ולאור תקדימים לגבי רופאי שיניים כאמור לעיל, ולאור החשיבות המיוחדת לשמירת נקיון כפיים וטוהר המערכת גם על פי פסיקת בית המשפט העליון הרואה באינטרס הציבור את השיקול המרכזי, יש לדבריה להוקיע את הנקבל, ולהמליץ על ביטול רשיונו. הקובלת אף הציגה בפנינו שתי החלטות הנוגעות לאחירות שהציגו מסמכים מזוייפים, אך לא מצאה תקדים למקרים בהן אחיות התעלמו מהזמנה ולא הופיעו לדיון משמעי.

יצוין, כי קודם לדיון, יו"ר הועדה עצמה בררה במנהל הסיעוד פרטים לגבי השכלתו המקצועית של הנקבל, והתברר כי הוא למד בבית הספר האקדמי לסיעוד שינרון במרכז רפואי איכילוב במשך מספר חדשים בין התאריכים 2.5.1988 עד 14.3.1989 - לימודי השלמה לחובשי צה"ל ומטפלות לצורך קבלת מעמד אח מעשי.

5. עמדת הועדה, דיון והמלצה -

מהות הזיוף והמרמה נשוא הקובלת שבפנינו החולים חמורה ביותר. לא מדובר בזיוף ציונים, למשל, שעם כל חומרתו, מטרתו להגיע - בדרך לא ישרה, אמנם - לרכישת הכשרה, אלא מדובר בזיוף והצגת הכשרה מקצועית לצורך קבלה למקום עבודה, שמטרתה, מעבר לטובות ההנאה הכספיות ולמעמד, לעבוד ולתת טיפול מקצועי על ידי מי שחסר אותה הכשרה. על הנזק שעלול להגרם מזיוף ומרמה כאילו, אין צורך להכביר מילים. הסכנה הממשית הישירה לשלומם של ציבור המטופלים ברורה מאליה. אך יש בכך גם נזק לציבור בכללותו, וגם לעוסקים אחרים במקצועות הרפואה. יש בכך כדי לפגוע באמון בעבודה המחייבת הסתמכות מלאה על המטפלים ודיווחיהם, כאשר אי דיווח אמת יכול לפגוע ביכולת הטיפול במטופל ובבריאותו, ובאמון שאמור לשורר במערכת היחסים בין מטופל למטפל.

וודאי שהתהגות זו אינה הולמת מורשה לעסוק בסיעוד, כאמור בתקנה 15(1) לתקנות, והיא ראויה לתגובה משמעתית הולמת. הקובלת הציגה בפנינו מקרה דומה - של האחות מסדו סינר פריקאו יהודית (המקרה האחר של תמרה פיצחידזה עניינו זיוף ציונים לצורך קבלה לקורס השלמה לסמכות) - שעבדה על סמך המסמך המזויף כאחות בעמותה שסיפקה בין היתר שירותי סיעוד ורווחה. שם, על אף המלצת רוב חברי הועדה למחיקת רישומה של האחות, החליט המנהל הכללי להתלות רשיונה לשנתיים.

בעניינו מדובר באח מעשי, שבקש להתקבל על מסמך מידע שקרי ומסמך מזויף, לעבודה בשני בתי חולים. רק בזכות עירנותם של הנוגעים בדבר בעת בדיקת התאמתו, ובדיקת התעודה שהגיע, נמנע הדבר, ונמנע הנזק שעלול היה להגרם עקב כך. לדעתנו, בגין הצגת המידע השקרי והזיוף כשלעצמם, וכדי להרתיע עובדי סיעוד אחרים מזיוף ומסירת מידע שקרי, יש להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישומו לחמש שנים.

שאלה אחרת היא, האם יש משמעות לצורך הדיון שבפנינו והמלצתנו בדבר נקיטת אמצעי משמעת נגד הנקבל, גם לאי הופעתו לדיון בפנינו. לעניין זה, איננו מקבלים את עמדת הקובלת, ונראה לנו בכל הכבוד, כי נסיונה ללמוד מן התקדימים שהביאה בפנינו, אינו מבוסס.

בתקדימים שהוצגו בפנינו - עניינם של רופאי השיניים לילה גולדמן, שלום כהן וגיא קיסר - הנקבלים ידעו על התלוונות נשוא הקובלות, והיבט ההתחמקות מדיווח ומשיתוף פעולה בבקרה מקצועית, היוו חלק מן הקובלת. השופט ורדי זיילר אף מתייחס לכך במפורש בהחלטתו מיום 7.3.2010 בעניין שלום כהן, באומרו: "התבלטתי אם 'היבט הבריחה', ככל

